

KRONIK

BESTYRELSESMEDLEM
EUROPÆISK UNGDOM
AARHUS
**STEFAN WOLF
CLAUSEN OG
JØRN SANNE-WANDER**

Vi befinder os nu mere end før i et skæbnefællesskab. Danmark kan ikke på nogen meningsfuld måde agere som enkelt aktør, fordi vi er så påvirkede af, hvad der sker i de andre europæiske lande omkring os. Vi skal arbejde sammen, både for det fælles bedste, men lige så meget for vores eget bedste.

Europæisk fællesskab giver mening

For tiden er det en populær holdning at have at være mod Europa. De mange konstruktive kritikker af EU som en bureaukratisk og utilstrækkeligt demokratisk institution bliver desværre uden omtanke oversat til en langt mindre konstruktiv skepticisme af den europæiske idé.

Med kultur, økonomi, geografi, historie og fremtid mener vi dog at have fem gode grunde til at betragte det europæiske samarbejde som meningsfuldt.

Hvis man skal forstå, hvorfor der overhovedet er noget, der hedder Europa, skal man forstå europæisk kultur, og hvorfor den er speciel.

I modsætning til Afrika, Australien og Amerika er Europa ikke et kontinent, der er bestemt alene ud fra geografi. Hvorfor er det meningsfuldt for os at opdele Europa og Asien fremfor at tale om Eurasien? Hvorfor har vi sat en arbitrær grænse og valgt at kalde alt vest for Uralbjergene for 'Europa'. Det har man ud fra den idé om, at de mennesker, der bor vest for Uralbjergene, er forskellige fra resten af Eurasien og verden på grund af kulturelle faktorer.

Denne opfattelse er blevet mere gyldig i dag end nogensinde før. Europæerne deler en kultur, en måde at se verden på, en opfattelse af det gode liv, en måde at se politik på, der er distinkt fra resten af verden.

Værdier som ytringsfrihed, sekularisme og ikke mindst forbud mod dødsstraf finder samme opbakning og rationale på tværs af Europas grænser. Den musik, vi lytter til, de film, vi ser, de bøger, vi læser, den sport, vi dyrker, og de emner, vi trives af, svejser os sammen. Omend der er interne forskelle, præcis som man er forskellig fra sine søskende, så vejer fællestrækkene tungere end forskellene.

Danmark tilhører allerede et europæisk kulturelt fællesskab. Det giver mening at strukturere og konsolidere det europæiske samarbejde i et europæisk samfund, der tager højde for både det vi har til fælles og lige så vigtigt, hvad der gør os forskellige.

Udover de store fordele vi nyder af at være en del af et fælles marked, så er der også stor-driftsfordele at hente gennem det europæiske samarbejde.

Standardisering af produkter i kvalitet og form åbner både markeder for danske virksomheder såvel som det øger udbuddet, som den danske forbruger kan vælge imellem.

På nuværende tidspunkt har vi givet suveræniteten til EU på det handelspolitiske område. Dette har medført, at den Europæiske Union er verdens absolutte supermagt inden for handel. Når vi ønsker at lave handelsaftaler med andre lande, accepterer de vores særkrav, fordi en handelsaftale med EU er så lukrativ, som den er. Vi har set i Ukraine, at folk er villige til at vælte deres egen regering for at

få en sådan indført.

EU og USA er på nuværende tidspunkt ved at forhandle en handelsaftale. I det her forhold er EU mindst lige så stærk som USA, hvis ikke stærkere, og det er utopi at tro, at Danmark alene vil-

grad, når Rusland sigter mod at destabilisere det europæiske fællesskab.

Hvis Danmark skal være ramt af konsekvenserne, så er det absurd at fravælge også at påvirke processen og

strid, og i stedet arbejde mod målsætninger, der er til vores fælles bedste?

Der er meget, der tyder på, at regional og kontinental integration er vejen frem, at det er en ny politisk proces, der er med til at forandre verdenskortet og den måde, hvorpå vi opfatter internationale relationer, for altid.

Sydamerikanerne har UNASUR, Afrika har den Afrikanske Union, Sydøstasien har ASEAN, i Nordafrika og Mellemøsten har de den Arabiske Liga. Mange af disse organisationer er skabt med den Europæiske Union som forbillede. Med andre ord, hvis vi i Europa gør noget forkert, så er vi bestemt ikke alene om det.

Og med det lad os ikke glemme ét af de første og mest betydningsfulde forsøg på kontinental integration, nemlig Amerikas Forenede Stater. Dette politiske projekt, der startede som et forsøg på at styrke sig selv internt over for stærke europæiske stater, er efter mange succeser endt med at blive verdens største supermagt. Amerikanernes succeshistorie er en, vi kan og bør tage ved lære af, da det er vores bedste mulighed for at forblive relevante og betydningsfulde på den globale scene, i en stor verden, hvor vi europæere ser ud til at blive relativt færre, fattigere og mindre betydningsfulde.

Der er intet, der tyder på en stoppet, reduceret eller tilbagegående globalisering i fremtiden. Det mildeste scenarie indebærer en stabil globaliseringsproces, men der er god risiko for, at det vil gå endnu stærkere, end det er gået hidtil.

Derfor bliver et stærkt europæisk samarbejde mere relevant for hver dag, da de enkelte nationalstater med stor hast mister relevans i verden. Jo bedre Europa er til at tale med samlet stemme på områder, hvor det giver mening – handel, finans, udenrigspolitik, miljø/klimapolitik og militære anliggender – jo bedre.

Uanset om du er enig eller uenig, så mød os i debatten. Lad os tale om Europa og skille det, der er godt ved idéen, fra det, der er dårligt ved udførelsen. Europæisk Ungdom har foretaget sig dette. For vi kan være proeuropæiske på trods af, at vi kræver en europæisk union, der fungerer bedre.

le kunne få en handelsaftale med USA og få bare en brøkdel af de krav igennem, som EU stiller USA på nuværende tidspunkt.

Vi bor meget tæt sammen, vi oplever de samme problemstillinger og dette på cirka samme tid.

Vi befinder os nu mere end før i et skæbnefællesskab. Danmark kan ikke på nogen meningsfuld måde agere som enkelt aktør, fordi vi er så påvirkede af, hvad der sker i de andre europæiske lande omkring os. Vi skal arbejde sammen, både for det fælles bedste, men lige så meget for vores eget bedste.

Alle Europas stater er påvirket af alt, der sker på kontinentet. Murens fald, krigen på Balkan eller Ukraine-krisen har ikke kun uløst debatter i Danmark.

Forandringer på kontinentet kan føles både økonomisk (Murens fald åbnede op for nye markeder), socialt ved eksempelvis flygtningestrømme og sågar militært, hvor russiske kampfly krænker vores luftrum i højere

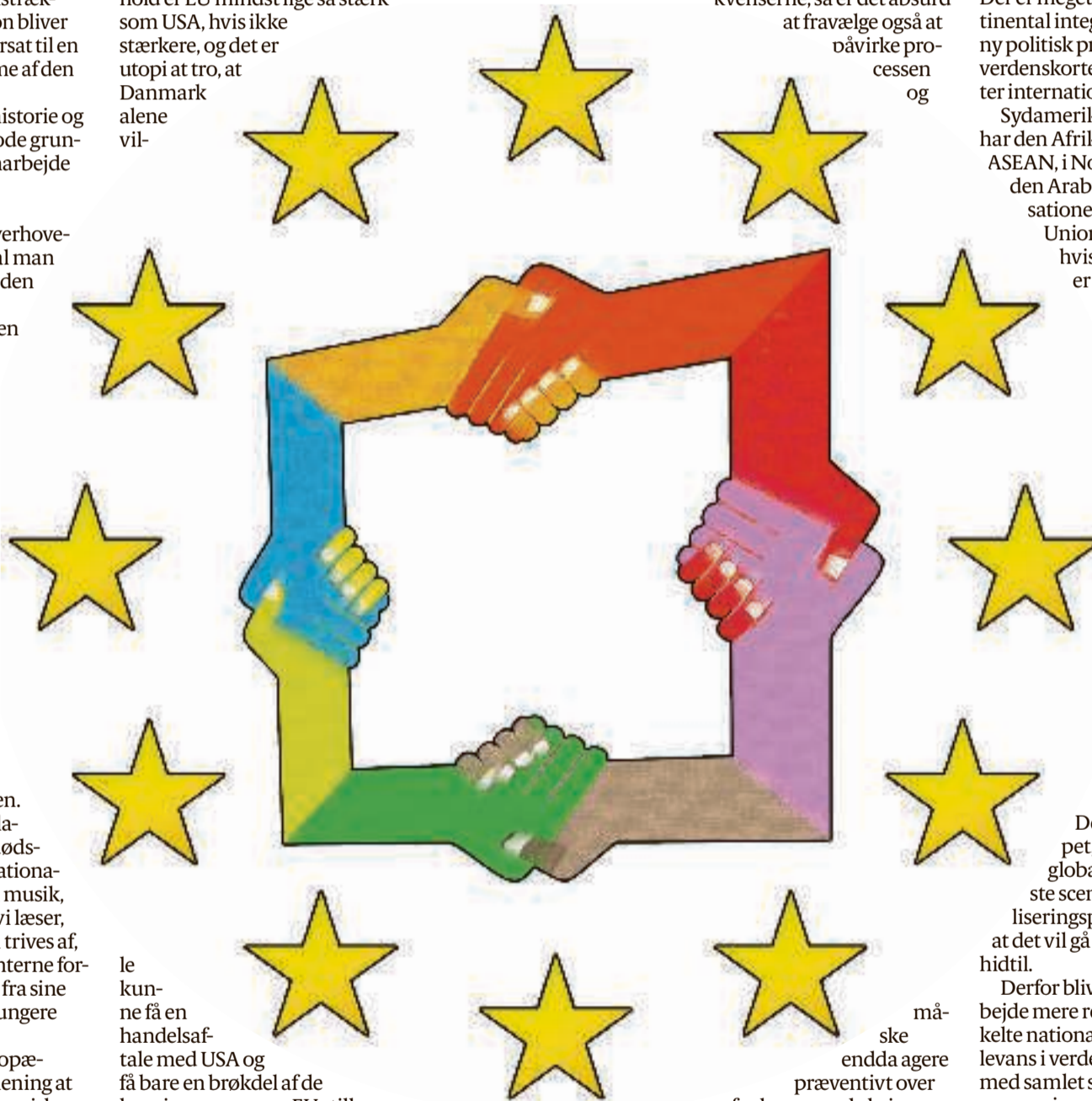
måske endda agere præventivt over for kommende kriser. Dette er, igen, meget mere realistisk med et stærkt europæisk samarbejde.

Historien har ligeledes lektioner parat, der viser, hvad det betyder for europæerne henholdsvis at være splittet eller at arbejde sammen.

Fem års besættelse har været den seneste smagsprøve, Danmark har fået på, hvad et Europa, der fokuserer på forskelligheder og som driver fra hinanden, har på dagsordenen.

Der er gode argumenter for, at krig ikke er en nødvendig konsekvens af et splittet Europa. Men hvorfor risikere, hvad der ikke er nødvendigt, og helt sikkert er skadeligt?

Et sammenvoksende Europa har indtil videre og vil fremover garantere fred i Europa. Selv hvis krig mellem Europas nationer er blevet utænkeligt, kan der så ikke argumenteres for, at vi bør forhindre anarki og intern

DELTAG I
DEBATTEN
STIFTEN.DK

Hvad mener du? Skriv til debat@stiften.dk